

Hun tegner kvinder

MED BEN I NÆSEN

Seje kvinder har hovedrollerne i Sussi Bechs tegneserier om oldtiden. Hendes fængende streg og grundige research har givet hende anerkendelse herhjemme og i udlandet.

Husker du historietimerne fra din skoletid? Så husker du sikkert også nogle teksttunge bøger med ord som minoisk og nubisk kultur, Mesopotamien, Theben og Babylon. Alle var de kulturer og steder, der knyttede sig til landene ved Middelhavet og Mellemøsten flere tusinde år før vores tidsregning. Selv om læreren måske var engageret, var det alligevel svært at forestille sig, hvordan perserne og ægypterne levede 2.500 år før vores tidsregning.

Det ville Sussi Bech også gerne vide, for hun blev tidligt bidt af mellemøstlig oldtidshistorie efter en rejse til Ægypten.

– Jeg tegner, når jeg skal forstå eller forestille mig noget, og det har jeg gjort siden førskolealderen. Det er nok ikke så

Den blev til, efter at hun havde læst Harun Al-Raschid og Barmakidernes Død fra 1001 nats Eventyr, der angiveligt skulle have fundet sted i virkeligheden. Senere fik hun udgivet sine forstudier til Zainab i Dalila den Drevne.

Dermed blev Sussi Bechs skæbne og arbejdsliv beseglet – hun skulle være tegner og forfatter. Det er blevet til over 20 album om blandt andet Aida Nur, Elisa, høvdingedatteren Aia – og Nofret, der er den mest kendte af de figurer, Sussi Bech har skabt. Historisk og geografisk leverer serierne punktnedslag i ægyptisk oldtid, dansk bronzealder, Persien i 700-tallet, Danmark i 1800-tallet og Mellemøsten i 1920'erne. Trods forskelligheder i tid og rum har bøgerne det til fælles, at den

”

Ved at skabe en fiktiv fortælling i historisk korrekte rammer kan man ændre tid og rum for læseren på en meget livagtig måde. Det gør teksten mere interessant og historiefremstillingen mere levende.

mærkeligt, for både min mor og søster tegner også. Da jeg som stor pige rejste til Ægypten med min familie, blev jeg fuldstændig bidt af ægyptologi og ældre arabisk kulturhistorie, og det har jeg været siden, fortæller Sussi Bech.

Fra 700-tallet til 1920'erne

Tegneriet fortsatte, men nu bar motiverne i stigende omfang præg af interessen for Mellemøsten og islam. I 1982 fik Sussi Bech udgivet sin første, selvstændige tegneserie om den arabiske pige Zainab.

bærende figur altid er en kvinde med solide ben i næsen.

Hvorfor har kvinderne hovedrollerne i dine album, når du skildrer mandsdominerede perioder og kulturer?

– Vel nok, fordi jeg selv er kvinde og bedst kan identificere mig med det køn. Det lå også lidt i tidsånden i begyndelsen af firserne, at kvindelige forfattere skulle fortælle historier, der handlede om kvindeliv og var kønspolitisk korrekte. Så det blev også min dagsorden. På den måde kunne jeg også få fortalt om den tids

BLÅ BOG

Sussi Bech

Forfatter og tegner.

Født i 1958 i Birkerød, hvor hun stadig bor med sin mand og teenagen.

Afgang fra Skolen for Brugskunst 1983 og tilknyttet Tegnestuen Gamle siden 1980. Debuterede som 24-årig med sit første, selvstændige tegneseriealbum om den arabiske pige Zanab.

Tegneserien Nofret – Sussi Bechs hovedværk – er indtil nu udkommet som ni album, der er oversat til engelsk, fransk, hollandsk, svensk og indonesisk.

Dertil kommer flere andre tegneserier, heriblandt lobindsværket om eventyrerinden Aida Nur 1991 og 1992. Året efter udkom Dalia den Drejve.

Bogfabrikken udgav i 1996 Sussi Bechs tegneserieversion af H.C.

Andersens eventyr De vilde svaner. Desuden har Sussi Bech illustreret en række Kaj og Andrea-bøger for DR Multimedia.

Modtager af de danske børnebibliotekærers kulturpris, Orlo-prisen, uddelt af DR samt branchens formåede orden, Ping-prisen.

Originalsider fra Nofret var i 1989 udstillet på Galleri Aabæk, Prado i Italien, Helsingfors samt flere steder i Frankrig i 1997 og 1998.

Kilde: litteraturisider.dk samt Nofret.dk

samfund – set fra kvindernes perspektiv. I dag er det feministiske ikke mere et tema for mig. Nu er det fortællingen, figurene og den historiske periode, som optager mig.

Fra Mellemøsten til Jylland

I dine tegneserier blander du fiktion med historiske personer og hændelser. Hvorfor gør du det – frem for ren fiktion eller ren faktaformidling?

– Ved at skabe en fiktiv fortælling i historisk korrekte rammer kan man ændre tid og rum for læseren på en meget livagtig måde. Man gør både den fiktive fortælling mere interessant og historieformidlingen mere levende. Klyva – Nofrets tvillingesøster – er for eksempel en historisk person, nemlig kong Akhnatons anden hustru, han var også gift med dronning Nefertiti. Historien om Aida Nor er henlagt til 1920'erne, hvor man fandt Tut Ankh-Amens grav. Det blev

til en kriminalhistorie om den dobbelte jagt, der så at sige fandt sted i forbindelse med fundet: jagten på selve guldsmeden og pressens jagt på den gode historie om guldet.

Det er ikke kun Mellemøsten, du fortæller om, men også om Egtvedpigens, der blev fundet i Jylland. Hvordan gik det til?

– Jeg blev kontaktet af Kim Sørensen fra Nyt Dansk Musikteater, der havde opført en musical om Egtvedpigens. Han spurgte, om ikke jeg havde lyst til at lave historien som tegneserie. Selv om jeg altid er meget tro mod et forlæg eller manuskript, fik jeg ret frie hænder til serien, og det gjorde det ekstra sjovt. Også fordi teater og tegneserie er to vidt forskellige medier. På teatret kan man tillade sig at foretage nogle spring i tid og forudsætte det ene og det andet – det er en genreoverenskomst, man har med publikum. Det kan man ikke i tegneserien. Der er man nødt til at få tingene til at hænge